I. évf. Kis-Czell, 1887. november 7. 9. szám.

Kemenesaljai Lapok.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Kis-Czell Ferencz József utcza 118 szám.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos
Merel Tiraczka György.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egy évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr. negyedévre 1 frt 25 kr.
Hirdetések és Nyiltterek megállapodás szerint vétetnek fel.

A nélkülözők.

Kik lehetnek mások, mint a kisebb állami tisztviselők? de nem állami tisztviselők ezek — annak csak a törvény nevezi; mi állami nélkülözőknek nevezzük, akik 25 év óta járnak kelnek koldulva, ajtóról ajtóra, hogy kenyeret adjanak nekik. Még csak nem is annyira emberi jogokat, — megbecsülést és méltányos bánás módot kernek ezek jobb sorsra méltó kitünő szellemi munkássai az államnak, hanem csak kenyeret! pedig mindaddig mig kiném vivták önállóságaikat, a szolgálati pragmatika által mindaddig mig a főnökok szeszélyétől függ előmenetelük és teljes existentiájok s nem a törvényes igazságtól, mindaddig nem hogy kenyeret kapnának, hanem azok, kik merészkednek ezért az érzéketlen és valóságos elfásoltságban süllyedt tömegert magokat kitenni, — még most — üldöztetést fognak szenvedni, mint a mártir Jézus Krisztus.

Rettenetes állapotok uralkodhatnak a kisebb javadalmazásu állami és más tisztviselők körében! Valóságos siralmas panasz hangok merülnek föl hétről hétre az „Állami tisztviselők Közlönyében", nem csak inséges anyagi helyzetök, hanem szolgálati viszonyukból eredő elviselhetetlen és inhumanus bánás mód miatt is.

Hiszen naponta olvashato a hivatalos lapokból, és magunk is kapunk számos panaszos levelet, hogy minden anyagi kárpótlás és előleges értesités nélkül, olykor fagyos téli időszakokban — amugy is inség által gyötört szerencsétlen családos állami tisztviselők az államszolgálat érdekében olykor az ország egyik részéből a másikba dobatnak s vagy elkell viselniök az ilyen rettenetes sorsukat, vagy megválnak még attól a keserü kenyertől is, mit az állam nyujt: mert ha nem mennek ehen szomjan akár gyalog szerrel — nincs irgalom mint a halálra ítéltnek.

Ezen sorokat az a fontos és valóban figyelemre méltó, jellemző körülmény adta tollamra mely szerint az állami tisztviselők szövetségének egy küldöttsége hosszas és kitartó küzdelmek árán panaszszaikkal ő Felsége a király elé járult.

Hányszor kellett huszonöt év óta feljajdulni és az alkotmányos kormánynak kérvényezni, a kisebb javadalmazásu tisztviselőknek eredménytelenül, mig a dolgok odáig jutottak, hogy felre téve mindent, a szövetség arra határozza el magát, hogy az alkotmányos tényezők kikerülésével, a legalkotmányosabb király, az igazság őre, és elnyomottak védője előtt öntsék ki panaszaikat, s kenyérért könyörögjenek. A küldöttség tagjai voltak Orel Géza elnök, pénzügyi titkár vezetése alatt: Dr. Detre László p. ü. titkár, Dombay Lajos p. ü. titkár, Moczár Elemér államszámszéki számvizsgáló, Bányai Béla ministeri irodatiszt, Szentkirályi Antal p. ü. m. számvizsgáló, Berczik István kereskedelmi min. számvizsgáló, báró Oerczen Ottó telekkönyvvezető és Dezső Lajos dohány

TÁRCZA

Nagy bün.

Nagy bünt tettél, barna kis lány,
Bevádolhatnálak, —
Ha megmondom a birónak
Bizony bezárnának: —
Elraboltad a szivemet,
S most magadnál tartod,
Medbűvölted az eszemet,
S mindig szemem előtt lebeg —
Mosolygó szép arcod! —

Hanem azért nem árulom
Ezt el a birónak, —
Mert a szivem magam adtam
Neked foglalónak; —
Mégis hogy büntetés nélkül
Ne viddel egészen:
Kárpótlásul a szivedet
Ellopom majd. — és börtönöd
Ölelésem lészen! —

Ulrik.

A képviselő ur leánya.

Ida apja gazdag, jeles, ügyes prókátor volt. Jó szónoki képesség, nagy ész és jókora vagyon ura. Lánya igen gyönyörüséges teremtés volt. Szép, kedves s mint parthie is igen kivánatos.

Ida kisasszony azonban már lekötve érezte magát. Egy irnokukhoz, ki melleslegmondva végzett jogász fiu volt, de szegény mint a templom egere, érezte lekötöttnek magát. Az irnokot ugy hivták, hogy Szaplonczay Aladár.

Szerelmüket az atya jó szemmel nézte, az anya türhetetlennek találta. Elfelejtettem azt előrebocsátani, hogy az ügyvéd egyszerü ember, jó szivü lélek volt, az anya pedig gőgös és nagyravágyó.

Egyszer csak meghalt a kerület képviselője, ki talán ötödizben képviselte a várost és akit halálig megtartottak volna akkor is, ha az két évtizeddel későbben következett volna be.

Es az eddig nyugodt városban a legelkeseredettebb harczok keletkeztek, fel volt dulva a béke. A városnak kicsije-nagyja megmozdult, hogy bekerüljön a parlamentbe.

Ezt unni kezdte a város, annak bölcs tanácsa és Szabó Gézára, a gazdag, előkelő prókátorra esett tekintetük, ki a legnagyobb csendben maradt. Ot kérték fel azután a jelöltségre.

Szabó restelte elfogadni. De mikor előállottak azzal, hogy ha ő enged az általános óhajnak, a sok jelöltségnek vege, mert mellette más embernek nem akad hive, a városban helyreállitandó csend, béke és nyugalom érdekében elvállalta a jelöltséget.

Hogy bizon nehezen vállalta el, nagy része volt ebben a nejének, aki igy szólt hozzá:

— El kell fogadnod, igazad van, ügyvédi irodád rovására teszed, de legalább végre valódi ur leszel, miniszterek barátja, bizalmasa és leányod még ministerné is lesz.

— Megbolondultál? — kérdezte a férj, és nem akarta elfogadni a jelöltséget. Végre valahogy mégis beleáztatták.

S Szabót egyhangulag választották meg. Már most kötelességszerüen akart eljárni, tehát ott akart lenni az ülésken. Felküldte nejét leányával, hogy nézzenek körül s gyenek lakást a fővárosban. Azok aztán vettek is vagy 8 szobából állót. Szabót bántotta is a lelkiismerete, hogy képviselővé engedte magát tenni.

— Mire való ez a nagy lakás nekem? — kérdé végre elkeseredetten.

— Mi is veled megyünk.

Es Szabónak be kellett egyeznie neje akaratába, ha nem akarta összeromboln háza békéjét.

Idát pedig az ügyvédjelölt ezután napjában egyszer is alig látta. Akkor is csak ugy végigsietett az iroda előtti folyosón, ne hogy szóba álljon a fiatal ember vele.

Egyszer mégis megszólitotta.

— Ida kérem?

— Csak Ida!

— Igen, nekem csak Ida, m g azt ön s ugy akarja.

— S ha én azt nem akárnám!

— Az már más, hebegte a fiatal ember

jövedéki szám ellenőr, Orel Géza a küldöttség vezetője a következő beszédet intézte a királyhoz:

„Császári és királyi apostoli felség! Legkegyelmesebb urunk! Magyarország polgári tisztviselői, felségednek leghivebb szolgái, közel harmincz évé várják türelemmel sorsuk javitását. Kormány, törvényhozás és közvélemény számtalan esetben elismerték, hogy a magyar állami tisztviselőknek, különösen a kisebb fizetési osztályban levőknek helyzete majdnem elviselhetetlen. Minthogy az 1893. IV. törvényczikk csak a tisztviselők fizetési osztályait állapitotta meg, de azoknak jobb javadalmazásáról nemcsak nem gondoskodott, sőt a kisebb javadalmazásnak helyzetét sulyosbitotta, s igy reményivel csakis a magas trónhoz vezető ut kecsegtet, a melyhez mi rajongó szeretettel és tántorithatlan hűséggel ragaszkodunk: azon hódolatteljes alattvalói esedezéssel fordulunk felségedhez, mint az igazság legfőbb kutforrásához, hogy elviselhetlenné vált anyagi helyzetünk javitása érdekében emelt esdő szavunkat uralkodói legmagasabb figyelmére méltatni, s azon édes óhajunk táplálását legkegyelmesebben megengedni méltóztatnék, vajha a magyar állami tisztviselők sulyos anyagi helyzetének javitása is azon korszakalkotó események egyik lánczszemét képezné, melyek felségednek mint a legbölcsebb és legigazságosabb királynak diesőséges uralkodását hirdetik, s a történelem évkönyveiben arany betükkel leendő megörökitésére várnak." A hévvel és bensőséggel előadott szavakra a király következőleg válaszolt: „Igen nehéz dolog, régen foglalkoznak vele, ha lehet, mindenesetre segiteni fogok."

És most mit várhatnak a kissebb javadalmazásu tisztviselők? Mit mondott a király? Azt mondotta, hogy „ha lehet, mindenesetre segiteni fogok." A kormány sem mondott soha egyebet, mint azt, hogy „mihelyt lehet, mihelyt a pénzügyi viszonyok megengedik."

Mi tehát abban a nézetben vagyunk, hogy ha a szövetség küldöttei nem 3000 szövetségi tag, hanem a 38—40000 tisztviselő közül csak mintegy 20.000 szövetségi tag nevében járhatott volna el, akkor elmaradt volna a feltételes szócska.

Igyekezzék a szövetség a vidéki sajtót megnyerni ügyök támogatására, mert az állami tisztviselők zöme a vidéken van, s ha ezekben nem tartatik ébren a testületi szellem, s ezek nem buzdittatnak a szövetség pártolására — hiába küzdenek a fővárosiak; mert talán fenn és alatt is abban a felfogásban vannak, hogy csak a magok számára sütik a gesztenyét; pedig mi tudjuk, hogy ez nem igaz.

Adja Isten, hogy buzgó és lelkiismeretes fáradságokat siker koronázza, mert ez a kérdés, az állam szégyenfoltja.

AMICUS.

Közgazdaság.

A vetések állása és a mezőgazdasági állapot 1897. évi október hó 15-én.

(A földmivelésügyi m. kir. ministeriumhoz az állandó gazdasági tudósitóktól beérkezet jelentések alapján.)

Az időjárás október hó első felében is változó volt; az esőzések — néhol havazás és havas eső — a gazdasági munkálotokat, nevezetesen a szántást és vetést, sőt részben a kukoricza, burgonya és répa szedését is akadályozták. A legtöbb helyen azonban a gazdasági munkálatokat október hó 10—12-én a gazdák ujból folytathattak s a sik földön most már jobbára csak a nagyobb uradalmakban van napirenden a szántás és vetés munkája; mely munkálatok kedvező időjárás esetén e hó folyamán szintén befejezhetők lesznek. A hegyi és dombvidékeken is több helyen már megtörtént a vetés, sőt a korai vetések itt is, mint általában az egész országban, nagyobbára jól keltek s kielégitőeknek jelezhetők. Kivételt képeznek csupán azok a vidékek, nevezetesen Zala, Sopron, Vas, Moson, Turócz, Bars, Hont, Somogy, Baranya, Győr, Veszprém, Bács-Bodrog, Temes, Torontál, és Brassó vármegyék, a hol a férgek és főkép az egerek meglehetős sok kárt okoznak. Néhol az egerek sokasága miatt a vetést sem kezdték még meg. A féregmentes vetések — ez a rész pedig a tulnyomó — általában véve igen jól gyarapodnak, itt-ott bokrosodnak s egészséges zöld szint mutatnak.

A kukoricza törésével, csekély kivételtel, mindenütt elkészültek s a mint már előző jelentéseink során hangsulyoztuk volt, az eredmények általában véve nagyon különbözőek; csaknem minden vidéken, hol a minőségben, hol a mennyiségben van mit kifogásolni. Nagy átlagban mégis a terméshozam inkább jó közepesnek felel meg, mert egyes vidékeken kiváló jó minőségü kukoricza is termett, meglehetős nagy mennyiségben.

A burgonya terméshozama nagyobbára gyenge közepes; különösen sok a romlandó, sőt a rothadt burgonya is, főkép a felvidéki részeken. Az ország nyugati vármegyéiben a peronospora infestans szintén sok kárt tett a gumókban; néhol 20—40%-a tönkre ment a termésnek. Férgek és itt-ott az egerek is sok kárt okoztak a burgonyában.

A répaszedés még folyamatban van; az eredmények az ország tulnyomó részében, nevezetesen a Duna jobb- és balpart-

---

és az ajtóba kapaszkodott, hogy el ne szédüljön. Tehát vége volt mindennek. Az anya leánya is már miniszterné akart lenni.

Szabóék Pestre költöztek s ritkán jöttek haza, ha olykor haza is jöttek, selyemsuhogás verte egész nap a szobákat. Öltözködtek, éltek czifrán és Ida nem ereszkedett le egy pillanatra sem az irodavezetőhöz. Nem is tett kérdést róla apjától, ki viszont Szaplonczayról szánt szándékkal hallgatott s elhallgatta azt is, hogy az már letette az ügyvédi vizsgát s irodát nyitott, mely már versenyezni kezdett az övével.

A ciklus letelt a Szabó elbucsuzott családjától azzal a kifogással, hogy neki haza kell mennie ujra választatni magát. Ők csak maradjanak itt fönn Pesten, ne jöjjenek haza, nehogy kedveskedniök kelljen a sok kortessel.

Szabó hara utazott tehát és ott kijelentette, hogy nem lép föl többet. Kényszerből elfogadta, de most már ismét egy olyan kiváló férfiut, városa társadalmában, kire osztatlanul rá lehet bizni a mandátumot; ez pedig nem más mint Saplonczay Aladár. Szárnyai alatt nőtt fel, az ő nevelése, be fog váini s városa érdekeit megfogja védeni tudni.

És mig Szabóék zsuróznak a fővárosban, Szaplonczay képviselő lett. Igy van ez helyesen, dörmögte magában Szabó. A kevés napidij ellenében irodám elhanyagolódott és ott Budapesten évente 10 ezer forintot költöttünk. Ezt be kell hozni a következő öt évben. Szaplonczay fiatal ember, még karriert csinálhat s Ida kivánsága szerint még miniszter is lehet belőle.

Mikor Szaplonczayt megválasztották, Szabó levelet irt Pestre:

Kedves Enyéim!

A közvélemény volt irodavezetőmet, Szaplonczayt, akarta, nehogy megbukjam, nem fogadtam el a jelöltséget, ő csakugyan képviselő lett. Mondjátok fel a lakást, fizessétek ki, adjátok el a butorokat és jertek azonnal haza, akkor még a városban találjátok volt hű emberünket s gratulálhattok megválasztásához.

Az anya és leánya belesápadt a levélolvasásba, de Ida hamarosan uj helyzetbe képzelte magát.

Igen, azonnal haza mennek és levéteti magát — Aladárral.

És hazamentek. Otthon találkoztak Aladárral s csakugyan arczáról látszott a jövő boldogsága! Hogy ezt Ida előbb nem tudta!

Mikor Aladár Budapestre készült, hogy a parlament megnyitása ott fönn találja, elbucsuzott Szabóéktól.

Ida kikisérte az előszobába.

— Tehát ön megy s mi hazajöttünk. De ugyebár Szaplonczay, gondol olykor .... olykor reám.

— Ugy mint ön, mikor Pesten volt?

— Hát már nem szeret? kérdé ajkába harapva Ida.

Hát ön szeretett valamikor? Én nem önnek való ember vagyok nagyságos kisasszony, tudja mi kell önnek, tudja mi tetszett önnek? Nem képviselő, hanem egy irodavezető.

Ida elsápadt, — Aladár utánozhatatlan gavallérsággal meghajtotta magát, az ajtó bezárult és öt évre ismét elvoltak szakitva egymástól. Azaz nem, Aladár csak leczkét akart adni és a legközelebbi postával megkérte Ida kezét. Még utóbb beteljesedik a hiu, rangvágyó anya óhaja és leánya miniszterné lesz. De hogy igazat szóljunk, Ida már kigyógyult hiuságából és akkor is szeretné férjét, ha az csak egy irodavezető lenne apja irodájában.

LANTOS.

Eljegyzés után.

Vigan fütyörészve lép ki a kapuból Hollósy Pista. Most hagyta el menyasszonyát. Az eljegyzéséről jön. Az utolsó vendégek rég eltávoztak, mikor Flóra elereszté őt magától. Nagyon szereti ő ez a leány. S milyen parthie. Kifizeti hitelezőit mind... mind. Azután rendes életet folytat. Milyen remek asszonyka lesz is az ő Flórájából s hogy fogja ő szeretni, dédelgetni, mindig otthon fog tartózkodni, haza fogja husni az a

ján, részben a Duna-Tisza közén is kielégítőek és jók, másutt azonban gyenge közepesek és legfeljebb közepesek.

A szőlőszüret nem sikerült, csak egyes vármegyék, illetve járásokban volt meglehetős jó eredmény; a szüret néhol még folyamatban van. A permetezetlen szőlők, a melyekben a peronoszpora vitikola szabadon pusztitott, általában nagyon silány termést adtak; a permetezettek s főkép a jól kezelt uradalmi szőlők közepesen s néhol igen jól fizettek. Aránylag véve még legjobb volt a szüret a Dunán tul, a Duna-Tisza közén és a Hegyalján. A must is többnyire jó minőségű volt itt.

Takarmánynemüekből a termésbozam általában véve kedvező volt; a jószág még mindig a szabadban künn járhat, legelője meglehetősen van és igy az idei téli takarmányoztatásra az ország nagy részében a legjobb kilátások vannak.

Ujdonságok.

— **Magyar kiralyi udvari muzeum.** Nemzetünk ezredévi fennállásának évfordulóján fölmerült már az a terv, hogy a bécsi udvari muzeumban elhelyezett magyar vonatkozásu történeti kincsek és ereklyék Magyarországba visszakerüljenek. A terv sok nehézségekbe ütközött, mert a csász. kir. udvari muzeum a Habsburg család tulajdona. Most — mint a Pol. Ért. jelenti — ez a tudományos és nemzeti szempontból ránk magyarokra rendkivül nagy fontosságu kérdés az örvendetes elintézés utján van a mennyiben a tervet illetékes körökben ujra felvették s határozott remény lehet, hogy most már a cs. kir udvari muzeum magyar vonatkozásu tárgyai az ország szivében fognak méltóan elhelyeztetni. A legujabb terv szerint ugyanis az udvar tulajdonát képező és eddig a bécsi cs. kir. udvari muzeumban és másutt elhelyezett történelmi és magyar vonatkozásu kincsek és ereklyék egy külön e czélra felállitandó megalapitandó magy. kir. udvari muzeumban lesznek elhelyezve Budapesten. A magy. kir. udvari muzeum ugyanazzal a jelleggel és ugyanolyan jogi helyzettel fog birni mint a bécsi cs. kir. udvari muzeum.

— **A Kis-Czell-párndorfi, ugynevezett fertő-vidéki vasut** épitésének befejezése gyorsan közeledik. Városunk fejlődésére az uj vasut nagy fontossággal bir, amennyiben Sopron, Pozsony és Bécscsel uj és rövidebb összeköttetést nyernek. Mint halljuk, f. hó 3-án a közlekedési miniszterium kiküldötte az uj vonalat már azon czélból utazta be, hogy a munkák állásáról teljes meggyőződést szerezvén, a fővállalat azon kérelme fölött döntsön, hogy a vasut még e hó 25-én megnyitható lesz-e vagy nem? Több oldolról nyert értesülés szerint a Kis-Czell — kenyeri vonal rész a legelőre haladottabb s legjobb állapotban van amely körülmény főleg városunkban letelepedett Scheiber Sándor vállalkozó ur érdeme. Az uj vasut menetrendjét legközelebbi számunkban közölni jogjuk.

— **Náczi.** Nem hisszük, hogy Czellbe valaki ne tudná, hogy kicsoda és ne ismerné a mi reggeli vendégünket a kis Náczit a ki szabályozni szokta és pedig olykor meglehetős boszusságunkra a kávézás határidejét? Hányszor sürgetjük mi férfiak a reggelit s azt a választ kapjuk, hogy még nem lehet, mert nem jött meg Náczi, a kit ilyenkor össze morzsolnánk, ha nem állana a gyermek sereg védnöksége alatt a kik aztán annál nagyobb hálával és vendégszeretettel várják a kis Náczit, a ki abban a nagy rácsos kosárban hozza a szép friss kifliket, a gyermekek első reggeli örömére. Igaz, hogy Náczi barátom tiltakozást jelentett be az ellen, hogy őt kiirjuk az ujságban, de mivel őt Kis-Czell közönsége, oly kedves és népszerü alaknak tartja, s az angyali gyermekseregnek, valóságos bálványa. — kénytelenek voltunk nevét megörökiteni. Légy büszke rá kis Náczi, légy buzgó, szorgalmas, becsületes és hűséges ahoz a ki neked kenyeret ad, s még azt is megérheti Kis-Czell, hogy mostani piczi kenyeres pajtásaid egykor szobrot álitanak emlékednek.

— **Vonatkisiklás.** Folyó év október hava 29-én, d. u. 5 órakor a Győrből Kis-Czellbe érkező egyik teher vonat melynek egyik kocsijában két huszár és 4 ló volt elhelyezve kisiklott — aminek következtében két teher kocsi összetört melyek közül az egyik éppen az volt, melyben a huszárok és a lovak voltak, de ezek oly szerencsésen jártak, hogy a huszárok minden sérülés nélkül kiugrálhattak a vonat lassu menete következtében a kocsiból, s a lovakat is ép bőrrel vezethették ki. Minden esetre a vonat személyzetének gondos vigyázata okozta, hogy nagyobb szerencsétlenség nem történt. Igazán nagyérdeme a kis czelli állomás vezetőségének, hogy ezen a szűk pálya udvaron a hol egyik vonat a másikat éri soha semmi nagyobb szerencsétlenség is nem fordul elő. Különben a fennebbi kisiklás körülményeiről hivatalos értesitést nem kaptunk.

— **Nyilvános árverezés.** Kelemen Tivadar, kis-czelli vasuti állomási főnök ur 3552/97 sz. alatti átiratával arról értesiti lapunkat, hogy a m. kir. államvasutak Igazgatóságának 1897. évi október 20-án kelt 152011/42556 sz. a hirdetménye szerint, a vasuti kocsikban és az állomási helyiségekben elhagyott tárgyak ugymint böröndök, táskák, kalapok, ruha és fehér nemüek, botok, napernyők, esernyők stb, a Kis-Czelli, állomáson 1897. november 25-én d. e. 9 órakor nyilvános árverésen és készpénz fizetés mellett elfognak adatni. Mely intézkedésről a közönség azon hozzá adással értesitettik, hogy az eladott tárgyak vétel ára a kis-czelliszegényeketfogjailletni.

— **Andrée.** A művelt világ még mindig reméli, hogy a tudomány hősi bajnoka,

---

szép asszony, kit csak nem hagyhat magára egy fél perczig sem..... Jobb szeretné ha nem volna olyan gazdag, de hát akkor szerelmük czéltalan lenne. Tele adóssággal, nyakig váltókkal s ugyan szegény leányt vehetne-e feleségül? ha a nyomort akarná vele megosztani, akkor igen De tud-e nyomorogni? Nem költötte el egész örökségét s nem kellett-e mindig négyszer annyi, mint a mekkora a fizetése? Most lesz tizszer akkora is, oh de nem fognak elköltení annyit. Takarékos lesz, fiatalkori ostobaságaiva' felhagy, a nyarát neje birtokán tölti, majd lábra kap ő csakhamar. Hejh, milyen boldog is az ember, ha szerelmes, milyen munkakedvet, lelkierőt is teremt a kialvó kötelességtudás a szeretett lény iránt.

És Hollósy Pista csak a jövővel foglalkozik, nem gondol a multra, nem törődik a mult alakjaival, elmosódnak emlékében.

— Akkor még könnyelmü voltam, a multért nem számolok, az nem az én multam, az az ember meghalt; én uj ember vagyok, bizony, mert uj életet folytatok.

S megnyugtatja csakugyan lelkiismeretét. Végig megy a köruton. Mintha nappal volna, annyian járnak, kelnek a világváros ez utczáján. Elér a nemzeti szinházhoz Épp tódul ki a premirről a közönség, megy át a mellette levő vendéglőbe.

Szól a czigány, a zene hangjai olyan csábosak s Hollósy Pista mulatni akar egy nagyot utoljára. Hadd sirjon még ma neki a czigány vonója, hadd durrogjon utoljára a pezsgő palaczk. Igazán utoljára. Érzi, hogy rosszat csinál, érzi, hogy végzete lesz ez a mai kicsapongás, de nem tud parancsolni lábainak s bemegy, hova a zene csábos hangjai csalják . . . csalják . . . . .

Ott mulatott éjfél után két óráig. De nem izlett a bor, nem a pezsgő, keserü érzés, fájó lidércznyomás szállta meg s a zene hangjaira sem vidult fel, hanem inkább zokogott. Majd fázni kezdett a füledt teremben végre érezte, hogy rosszul kell lennie, haza megy és lefekszik.

Fizetek! szólt rekedten a pinczérnek, megszámlálatlanul nyom egy csomó bankjegyet az odasiető Jeannak s kibotorkál az utczára.

Alig megy két lépést a kapu előtt, komolyan, magába mélyedten, midőn gyermekhang üti meg fülét.

— Bácsi, kérek egy kis alamizsnát, mama nagyon beteg és mi oly sokat éhezünk.

Hollósy felpillant. Egy alélt nő ott alszik álva a kapunál, a fáradtságtól kimerülten és gyermeke, kis ötéves fiu, szoknyájába kapaszkodva esdő rozcal néz reá.

Hollósy a szivéhez kap. Elszántorodik s észegsége elszáll, előtte áll a sivár való és ő józanul látja azt.

Ez a nő az ő szeretője volt és ez a gyermek az ő gyermeke. Idáig jutott az, ki az ő szerelmére hallgatott és idáig jutott az a gyermek, ki az ő bünös viszonyának gyümölcse. A nő pedig aludt tovább s nem tudta, hogy itt áll előtte az, kinek ő odaadta mindenét.

Hóllósy nézte, nézte a beteg vézna teremtést, azután kirakta zsebei tartalmát, odaadta láncát, óráját, értékes gyürüit mind, pénzét, csak azt a kis karikagyürüt tartotta meg, mit ma huzott ujjára Flóra, ennek a nőnek utódja.

S Hollósy hazavánszorgott. Anélkül, hogy megszoritottva volna a nő jobbját s megcsókolta volna gyermekét.

Odaháza leroskadt egy karszékbe. Elfojtotta a zokogást, mi mellét tépdeste s gondolkozni próbált.

— Mit tegyen? Mondjon le Flóráról? Soha. Ragadja ki a kolduló nyomorból a nőt s gyermekét, vegye maga mellé? S igy mi várna rájuk? Czifra nyomoruság. Nyugtassa meg lelkiismeretét s hagyja magára a szerencsétlen anyát gyermekével. Agyongyötörné lelkiismerete s megmérgezné házas életét. Nincs mód, nincs más menekvés, mint lemondani Flóráról és a társadalom irgalmára, a sorsra bizni gyermekét . . . .

Reggel a takarítónő ágyát keresztül füve halva találta Hollósy Pistát.

— Különös, suttogták barátai, most, mikor révpartra ért, épp most a gazdag leánynyal való eljegyzése után? Különös.

IPSILON.

Andrée, társaival együtt megérkezett czéljához. Egy Vardőből érkezett táviratból 27-ikéről a következőket jelenti: A „Piskeren" hajó kapitánya Vardőben egy törvényszéki tárgyaláson nagyerdekű kijelentést tett. Szeptember 23-ikán a „Karls-Vorland" jégfjordnál a szárazföldtől egy mérföldnyire egy nagy vörösbarna tárgyat látott a vizén úszva. A tárgyat akkor hajóroncsnak tartotta. Most azt hiszi, hogy Andrée léghajója volt. Egy másik hajó legénysége ugyanazon a napon, sőt egy héttel később is segélykiáltásokat hallottak a jégfjord bejáratánál. Mások azt állítják, hogy a mit hallottak, madárkrákogás volt. — Stockholmból táviratozzák nekünk, hogy Sivert Brjäkmo ismert jegestengeri utazó valószínűleg elvitorlázik a Spitzbergákhoz arra a pontjára, a honnan a „Piskeren" hajó kapitánya állítólag segélykiáltásokat hallott. A „Dagblad" szerint Verdő lakossága meg van győződve arról, hogy a Károly herczeg partvidékénél látott tárgy Andrée léghajója. Ezzel szemben Sverdrup kijelentette az „Aftenposten" munkatársa előtt, hogy véleménye szerint a Spitzbergáknál látott tárgy nem lehet Andrée léghajója.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. N. L. Ne nehezteljen kérem, hogy hetek és hónapok mulva kerül valami sorra. Annyi közlendőnk van, hogy egy napi lapnak is elég lenne. Türelmet kérünk.

D. Z. Önnek is csak a fennebbi választ adhatjuk.

A teljesen névtelenül beküldött „János hócsi" nem közölhető; nem lehet egyenesen rámutatni olyan előkelő társaságra a milyen itt szokott összejönni. Az ilyesmire nagy, de nagy kerülő utón kell rátérni.

Egy várakozónak. Tessék elhinni, hogy a kir. közjegyző kérdése nem maradt annyiba, ellenkezőleg — sőt mihelyt nyugodtan hozzá fogbatunk terveink kiviteléhez, mint már többen ajánlották, mozgalmat inditványozunk az egész városban, egy felirat szerkesztése tárgyában. Ehez tessék majd hozzá szólani. Üdvözlet.

K. M. Csak várjuk és várjuk már azt a tanügyi rovatban valót, pedig bizony volna helye. Mi nem mondhatjuk meg, hogy mit irjon s miről irjon, azt önnek legjobban kell tudnia.

Az ezredéves kiállitason nyert

arany oklevél

tanuskodik kiváló szakképességemről.

Jutányos ár, pontos kiszolgálás; évek hosszu során át fővárosi tapasztalataim után a legujabb

divat szerint

készitek férfi divat ruhákat.

A legmagasabb körök elismerésére hivatkozva, ajánlom magam a n. é. közönség becses pártfogásába.

Kis-Czell, 1897. okt. hóban.

Mely tisztelettel

Büki Márton

férfi szabó.

Dr. Hőgyes korszakos találmánya

Asbest-talpbélés

Nincs horzsolódás!
Nincs lábizzadás!
Nincs szagok!
Nincs szemölcs lábbaj!

Követeljük az Asbest-talpbélést czipészeinktől.

Felnőtteknek 35-45 számig 1 frt 20 kr.
Gyermekeknek 20-34 számig 60 kr.
csak utánvét mellett.

Dr. Hőgyes találmányát szabadalom védi minden országban. — Bővebb felvilágositást készséggel ad

„Az Első magyar asbestáru gyár"

Budapest, VI., Szív-utcza 18.

Kis-Czellben kizárólag:

REIF DÁVID urnál kapható.

A vonatok indulása Kis-Czellből. A vonatok érkezése Kis-Czellbe.

Kis-Czellből						Kis-Czellbe					
vonat szám	vonat neme	nap szak	óra	perc	Hová?	vonat szám	vonat neme	nap szak	óra	perc	Honnét?
1303	személy	éjjel	12	24	Győr-Budapest	1303	személy	éjjel	12	16	Grácz-Szombathely
1304	„	„	4	32	Szombathely-Grácz	1311	„	„	4	19	Szombathely
1311	vegyes	„	4	36	Győr	1304	„	„	4	24	Budapest-Győr
5011	„	„	4	20	Székesfehérvár	1301	gyors	délelőtt	9	55	Grácz-Szombathely
5811	„	„	4	50	Zala-Egerszeg	5806	személy	délután	12	51	Csáktornya
1301	gyors	délelőtt	10	01	Győr-Budapest	5002	„	„	1	14	Székesfehérvár
1306	személy	délután	1	52	Szombathely-Grácz	1306	„	„	1	30	Budapest-Győr
1305	„	„	2	21	Győr-Budapest	1305	„	„	1	51	Grácz-Szombathely
5901	„	„	2	13	Székesfehérvár	5012	vegyes	„	3	36	Székesfehérvár
5817	vegyes	„	4	58	Csáktornya	1302	gyors	este	5	56	Budapest-Győr
1302	gyors	este	6	02	Szombathely-Grácz	1312	vegyes	„	8	09	Győr
1312	vegyes	„	8	19	Szombathely	5818	„	„	8	45	Zala-Egerszeg
1316*	„	reggel	6	15	Szombathely	1315*	„	„	5	46	Szombathely

csak kedd pénteki napon és a megye gyűlések alkalmával közlekedik.

Nyom. Goldberg Gyula Pápán.